

han finder det rimeligt, at retssystemet udnytter strafferammen bedre efter indførelsen af den forlængede barselorlov.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Anders Samuelson for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil bakke fuldstændig op om den foregående ordførers tiggende og blot bede om, at Venstres ordfører i det mindste vil sende et signal, selv om jeg ikke tror, det er nok, at Venstres ordfører går herop og siger, at de rammer, der ligger, skal udnyttes noget bedre. Venstres ordfører har tidligere sagt, at de skal udnyttes bedre, så Venstres ordfører må gå herop og fortælle, hvordan vi skal sikre det. Det er ikke nok at henvise til, at folk har hyret for dårlige advokater, eller hvad det nu kan være. Hvordan sikrer vi det her fra Folketingets side, når det nu er Venstres udtrykkelige ønske, at de rammer bliver udnyttet bedre?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det fru Mette Frederiksen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er ganske enkelt for let at lade diskussionen i dag omhandle advokaters og forbunds manglende arbejdsindsats. Det er for let at fralægge sig det politiske ansvar fra regeringens side, for det er i Folketinget, beslutningen om den forlængede barselorlov er truffet, og ergo må det også være i Folketinget, at beslutningen om den, kan man sige, meget retfærdige godtgørelse, gravide kvinder selvfølgelig skal have ved uberegtigede fyringer, skal træffes. Derfor skal jeg spørge hr. Jens Vibjerg, om vi kan tage hans ord som udtryk for, at Venstre ikke ønsker at påtage sig et politisk ansvar i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg mener, at vi påtager os et politisk ansvar her, også ved de klare signaler, jeg nu er kommet med indtil flere gange her fra talerstolen, om, at der er en ramme, som man må udnytte. Det er jo derfor, man har sat en ramme på op til 78 uger, så bliver der mulighed for det, når det er nødvendigt. Jeg synes også, det er et klart politisk signal at sende til omverdenen, at når vi har sat

en ramme på 78 uger, er det, fordi den skal bruges.

Men lad os nu følge udviklingen. Hvis den tager en gal retning, afskriver vi os da ikke muligheden for at tage sagen op til fornyet overvejelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal måske som indledning starte med at oplyse mine mandlige kolleger i Folketingssalen om, at fordi det er kvinder, der føder børn, er der ikke nogen naturlov, der fortæller os, at det også er kvinden, der skal tage barselorloven. Jeg ved, at det kan være svært at forstå, ikke mindst for Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, men jeg skal dog alligevel sige, at der findes faktisk ikke en sådan naturlov.

Regeringen har for nylig fået vedtaget en forlængelse af barselorloven, og som den er endt med at være udformet, er der desværre al mulig grund til at ærgre sig over den. Ikke alene er fædrenes rettigheder forringet og pasningsgarantien droppet, men regeringen har sammen med Dansk Folkeparti bevidst og målrettet ønsket at hive tæppet væk under ligestillingen, både på og uden for arbejdspladserne.

Kl. 13.25

Den forlængede barselorlov, som bevidst har som sigte, at det er mor og ikke far, der skal på barselorlov, vil selvfølgelig lægge et unødvendigt pres på såvel de kommende mødre som arbejdsmarkedet i det hele taget, og hertil kommer så det måske væsentligste, nemlig at kvinder og mænd ikke tjener ikke det samme, selv om de udfører det samme stykke arbejde. Efter 25 år med en ligelønslov eksisterer der stadig et stort og uforsvarligt løngab mellem mænd og kvinder. På såvel det offentlige som det private arbejdsmarked ligger kvinders løn markant under mændenes løn, endda i situationer, hvor de to køn udfører nøjagtig det samme stykke arbejde.

En af mulighederne for at hindre uligheder i løndannelsen er åbenhed i lønstatistik og kønsopdelt lønstatistik. Derfor fremsatte den tidligere socialdemokratiske ledede regering også sidste år forslag til en ligelønslov, som skulle sikre en lettere adgang til lønoplysninger med det formål at vurdere, hvorvidt en ligelønssag kunne rejses. Denne ligelønssstatistik, der skulle vise, hvor store lønforskelle der er mellem mænd og kvinder på den enkelte arbejdsplads, er imidler-